

Bayer Zsolt: Horvátország elítélve

2011 április 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

„Keménység, szeglet, sarkosság, morál, hit – nem szalonképes... »A nagyságot szorongatta ez a nő? Európa; a mélyember érezte kiterjedésében a sekélyesedést. Ez az oka, hogy a nagyság e században sokszor dühös, ellentmondó készségnek látszik, melynek a korral futót kell megugatnia. {...}

{...}Ha a középkor nagyja a szent volt, a reneszánszé a zavarosban szörnyeteg örömmel lubickoló individualista; a tizenkilencedik századé (a hígítókkal együtt hígító propagátor mellett) a különnc.«

Hát a mi korunknak aztán ki a nagyja?

Például Ante Gotovina tábornok.

Korunk nagyja a horvát nemzet és Gotovina. És miel?tt elfelejtem, hajoljanak kicsit közelebb, nehogy valaki meghallja, nehogy Carla del Ponte meghallja, a nemzet: kultúra. Kultúra, történelem, hagyomány, összetartozás, vérség. Minden más csak liberális hazugság. Minden más atomjaira hullottság, EU, tolongás a konc fölött, önfeladás, hamburger, kereszténység nélküli alkotmány – minden más Carla del Ponte. Ez van. De ez majdnem mindegy... Egyetlen baj van: hogy a horvátok gerincét is szilánkosra kell törni, mert csak úgy válnak »méltóvá« az uniós tagságra.

Most török a gerinceteket szilánkosra, drága horvát testvéreim, most, hogy Gotovina tábornok odaáll Hágában a hazugság bírái elé. De nem azért, hogy méltók legyetek hozzánk, ugyan. Tudjátok miért? Azért, hogy alkalmasak legyetek. Hozzánk kell t?pörödnötök. Sajnos. Ha már nem kaptatok pult alól szabadságot, hát majd adnak nektek pult alól egy kis uniós tagságot. Magatok feladása lesz az ára.

Ante Gotovina tábornok az ára. S tudom, még csak nem is rajtatok múlt. Ezért fogok ezután is hozzátok menekülni. Ha még befogadtok. ?rizzétek azért egészséges, ünnepl? kultúrátokat. Önmagatokat. És tanítsátok meg minden feln?vekv? generációnak, ki volt Ante Gotovina tábornok. Én úgy fogom ?t ezután tisztelni, mint a magam h?sét. Magam »heroját«. Hiszen Zrínyi bánt is együtt tiszteljük, ugyebár, drága horvát barátaim...”

2005. december 17-én írtam ezt. Egy hosszú cikk végén, amely megjelent Horvátországban is. Akkor írtam, amikor elfogták Ante Gotovinát.

Ante Gotovina huszonnégy évet kapott.

Huszonnégy év még szabadon is sok. Azalatt öntudatra ébred, „elkészül” egy ember. Egészséges, ünnepl? kultúrákban ennyi id? alatt már utódot, utódokat is nemz. Amúgy persze csak egy pillanat. Háromszor huszonnégy év nagyjából egy élet. Huszonnégy év börtönben az örökkévalóság. Azalatt leépül egy ember. Különösképpen akkor, ha ártatlan. Huszonnégy év alatt egy egész nemzet is leépülhet. Mi vagyunk rá az él? példa. S Gotovina leül majd huszonnégy vagy húsz esztend?t, s mire kijön, talán nem fog ráismerni Horvátországra. Nem fogja tudni, érteni, miért is volt a Vihar valamikor. Igen, Gotovina volt az ár – tessék, jöhet az unió. Igen, most fogtok hozzánk töpörödni, drága horvát barátaim. Most jön majd „mi Urunk, a pénz”, s véle Pénz ?felsége sok-sok csinovnyikja, megannyi Disznófej? Nagyúr. Gotovina még el sem kezd leépülni odabent, amikor ti már igen – idekint. Ellep benneteket hamarosan a nyájas szavú idegenség, furcsa, nem ismer?s, nagyon nem szép arcokkal. Kultúrátok, termékeitek, szokásaitok mind-mind „idejétmúlttá” fognak válni, el sem hiszitek még, mennyire hamar. Tengerpartjaitokon fognak megosztolni leghamarabb. S hogy ne legyen id?tök felháborodni, hát javaitok elrablása közben majd gyanússá fog válni minden múltatok, minden h?sötök, minden hitetek – még glagolita írásotok is gyanús lesz, meglássátok.

Gotovinával kezdték. Vele kellett kezdeni. Hiszen ? szabadította fel hazátokat. Drezda terrorbombázói, Hiroshima és Nagaszaki elpusztítói sohasem kerültek bíróság elé, pedig oda kellett volna ültetni ?ket is a nürnbergi törvényszék padjára. De ?k „h?sök” maradtak.

Gotovinátokból meg „háborús b?nöst” fabrikáltak, mert hazát adott nektek. A globalizáció homokozójában pedig senkinek sem lehet hazája.

Nektek sem, drága horvát barátaim...

Egészséges, ünnepl? kultúrátok hamarosan ülheti halotti torát, s a sok-sok idegen, nagyon nem szép arc azt fogja mondani nektek, hogy ez itt az újjászületés karneválja.

S mire Gotovina húsz esztend? múlva kijön a börtönb?l megtörten, leépülve, betegen, addigra egy ugyanilyen népet fog találni az egykori Vihar földjén. Sokat gondolok az irtózatoss és igazságtalan huszonnégy év kimondása óta Sokolra, a Krk szigetén él? veteránra, aki végigharcolta háborúkat. Aki elmesélte nekem, hogyan szegeztek

fel a szerbek egy horvát családot a pajta ajtajára. Mostantól Sokol is ott van Gotovinával a börtönben. S az egész horvát nemzet.

Megyek még, Sokol. Kihajózunk, fogunk halat. Ott akarok lenni veled, lelked börtönében, huszonnégy évig legalább...

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló